

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De festo corporis iesu [christ]i. Cap[itulum]. xlv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Eui ille penitentia induit: propter quod a constantio ad cappadociam in exilio delegatus ibidem pro christi fide et catholice veritatis assertionem vitam finivit. viij. kalen. iunij. Eulus reliquias sancti basilii calene cappadocie episcopi scopus: postmodum ambrosio mediolani. episcopo transmisit: quas ille deuore suscipiens honorifice ibidem recondidit.

De sancto Durio abbate. Cap. xliij.

Marius abbas ut ret

tulit compres hieronymo in vitis patrum. Primo gentilis fuit et latronum princeps ac sepulchrorum violator. Qui cum nocte quadam ad domum deo dicare virginis deuenisset et postquam gratia subito soporatus videret in somnis quedam regali habitu indutum eum a flagitiis desistere monentem: alioquin mortis turpissimam comminarentem: videret et monachorum militiam: et eorum ducem: qui nomine muti et iussa adimpleret illi regi promittebat. Eui gladius ergo subito conuersus ad ecclesiam confugiens baptisimum suscepit: et ad heremum transiens in sanctitate nimia solitaria vitam duxit: multosque discipulos habuit. Semel tamen in hebdomada. i. dominica die panes sibi missum diuinitus comederat: nullumque alium decetero cibum sumebat. Adolecens quidam ad eum accedens ab eo monachus efficitur: et dum ab eo monachali habitu vestitur: cepit iuuenis dicere quod optaret se ab eodem patre mortuus vestirendum: quod se mutius facturum promisit. Tum autem post aliquot annos iuuenis dececessisset: et eum abbas induisset interrogatus ab eo an ipsum sufficere indueratur. Respondit defunctus quod sic: et quod promissa optime impleuerat. Iterum cum quedam in extremis constitutus visitare curaret: et multa sibi et comitibus via superesset: solus iam ad occasum festinaret: precepit soli ut se modicus expectaret: quod et sol fecit: nec occubuit: donec mutius cum sociis ad locum peruenit: ubi monachum iam defunctum inueniens: eumque vocans interrogauit quid preoptaret an ad vitam presentem redire an somno suo quiescere. Qui respondens quod magis cupet dissolui et esse cum christo iussus a sancto in pace obdormiuit. Alteri quoque in extremis laboranti: qui conscientia premente mortis exitum expauebat. Rogatus ab illo tres annos sibi ad penitentiam concessos a domino impetrauit. Quem ad heremum deducens post triennium ad domum suam quasi angelus reduxit. Noctem superuenire ille quasi dormitans experaui: quem abbas mutius sepe iuit. Hic etiam frequenter ad loca remotissima in momento diuinitus pro uoto euectus est. qui cuius autem in christo viij. kalen. iunij.

De sancto Durio confessore monacho. Cap. xliij.

Marius alius monachus

ut dicit heraclides cum secularis uir esset: mundo abrenunciare desiderans cum filio paruulo octo annorum ad monasterium accessit: et tunc cum in fante pre foribus excubauit: donec in stria improbitatis contra consuetudinem cenobiorum cum filio susceperet. Intraque monasterium a filio sanctus est: ut iam non se patrem esse meminisset. Quod ut plenius probaret: de industria negligebatur paruulus squalidus indutus: colaphis etiam sine causa sepiissime cecus: ita ut non videret filium nisi lachrymarum vestigiis genis profusum. Pro amore christi nihilominus et obedientie virtute rigida: hec omnia patientissime tolerabat. Tum die quadam abbas flere vidisset infantem: iussit patri ut filium iactaret in flumen qui non adeo cito mandauit: et celeriter inuitus iussa complent. Sed procurari fratres de industria paruulus de flumine rapuerunt. Tunc abbatia domino reuelatum est: sanctum mutium hac obedientia abrahe patriarche meritum acquisisse. Hec heraclides.

De festo corporis iesu christi. Cap. xlv.

Estinitas

corporis iesu christi ab urbano papa quarto nuper instituta est: videlicet anno dominici millesimo ccc. lxxij. anno pontificatus eius primo. Eius institutio nis causa motua fuit miraculum quod tunc temporis apud vulsinum castrum apparuit. Cum enim quidam presbyter de veritate sacramenti aliquid hesitaret: et sacra hostiam confregisset: subito sanguis uiuus ex hostia manare cepit: et corporale ad eum cruore tinxit: quod nulla unquam lortione deleri potuit: sed in testimonium miraculi usque in presens in corporale sanguis permanet: et uerbis: ubi tunc erat curia pro reliquiis reseruat. Hoc igitur miraculo principaliter inductus romanus pontifex urbanus quartus. Diuus sacramenti deuotione affectus pie statuit prefate institutionis memoriam prima contra feria post octauas penthecostes a cunctis fidelibus celebrari: ut qui per totum anni circulum eo utimur ad salutem: eius institutione illo tempore specialiter recolamus: quo spiritus sanctus discipulorum corda edocuit ad plene cognoscenda huiusmodi mysteria sacramenti. Nam et in eodem tempore cepit hoc sacramentum a fidelibus frequenter. Legit enim in actibus apostolorum quod erat perseuerans in doctrina apostolorum et communicatione fractionis panis et orationibus statim post sancti spiritus missionem. Cum autem hoc gloriosum sacramentum q. liij

fit quoddam singulare donarium nobis a christo donatum: et quatuor sunt que donum quodlibet extollit: ubi videlicet concurrunt. In dante liberalitas: in dono preciositas: in modo prouocatio: in sumere non necessitas et utilitas. Adcirco circa corporis christi sacramentum quatuor occurrit consideranda: videlicet in domino largiente liberalitas generosa. In dono excellere preciositas valorosa. In modo congruente opportunitas speciosa. Et in homine sumere utilitas fructuosa. Circa primum sciendum: quod christi liberalitas in hoc sacramento apparet ex eo quod ibi summe relucet diuina omnipotentia: sapientia: et benignitas. Cum enim homo in aliquo opere totum suum posse et scire et velle nihil amplius potest. In hoc autem dono apparet summe. Primo dei omnipotentia: que in sacramento eodem mirabiliter operatur. In tribus enim operibus maxime apparet omnipotentia dei: scilicet in creatione: incarnatione: et consecratione. Opus autem incarnationis preponitur operi creationis. Unde Augustinus. Homo deus de virgine natus potentius opus est quam mundus de nihilo creatus. Opus autem consecrationis adhuc apparet mirabiliter quam ipsa incarnatio triplici ratione. Primo quia in incarnatione creator factus est creatura. Nam verbum manens quod erat assumpsit hominem quod non erat. Hic autem creatura fit creator: panis namque substantia que est creatura inanimata: efficitur caro christi que est caro dei: et sic substantia panis fit substantia vniuersa substantie dei. Secundo quia opus incarnationis factum est ab ipsa trinitate immediate nulla creatura cooperante. Hic autem licet transmutatio fiat a deo: tamen mediantem et cooperante homine sacerdote et aliquando peccatore. Tertio quia incarnatio semel facta est nunquam iteranda: consecratio autem corporis christi quotidie et multoties iteratur. Secundo apparet hic maxime dei sapientia: que ipsum sacramentum in testamento veteri pluribus prefigurauit. Sapientis autem est opus subtile preindere: et pluribus etiam formaliter designare. Et quibus multis modis hoc venerabile sacramentum in veteri testamento fuisse prefiguratum. Principaliter tamen eius apparet figure: tempore legis nature: tempore legis nature: tempore prophetie. Tempore legis nature. Figura huius habetur in sacrificio melchisedech: qui fuit rex iherusalem et sacerdos dei: ut dictum est supra de melchisedech: qui sacrificium suum deo obtulit panis et vini: ut habetur Genes. xxiij. Hic enim prefigurauit christum verum regem iudeorum et sacerdotem summi patris: de quo patet eius secundum carnem dauid prophetauerat dicens. Tu es sacerdos in eternum secundum ordinem melchisedech: qui sacrificium sui corporis et sanguinis sub eiusdem speciebus obtulit deo patri. Tempore legis scripte. Figura huius habetur de mana quod deus pluit patribus in deserto: quod ab hebreorum populo in diuersis vasibus re-

collectum: scilicet a quibusdam in magnis: a quibusdam in paruis semper eiusdem mensure inueniebatur: et ad omnem saporem edentis conuertebatur: quo pane aliti sunt patres in deserto vagantes: donec in terram promissam de fructibus gustauerunt. Quo prefigurabatur hoc sacramentum quod integraliter sumitur ab omnibus in quacumque quantitate hostia tribuatur: quod etiam secundum affectionem sumentis sic in eo ad omnem saporem virtutis vel vitij operatur. Et hoc pane nos alii oportet in deserto presentis seculi peregrinantes: donec ad terram celestis patrie deuenientes ipsum christum ventris virginis fructum in suo fonte gustemus. Tempore prophetie. Figura habetur in helia: qui fugiens a facie iezabelis in deserto perueniens obdormiuit in umbra iuniperi: quem angelus suscitauit et subiecit panem esumum: quo relictus in eius fortitudine peragrauit usque ad montem dei. Quo prefigurabatur peccator: qui fugiens a facie reprobationis in deserto presentis seculi lassus in corde plantatione arboris crucis quietes inuenit. Hicque carnem christi sub specie panis subiecitur peccatorem accipit: quo cibo relictus securus perambulans usque ad montem etheris regni. Adcirco hoc sacramentum dicitur viaticum: quia panis viatorum. Tertio apparet in ipso summe dei benivolentia: qui dedit. Primo seipsum. Non enim dedit celum: nec angelum: nec apostolum: nec matrem propriam: sed corpus suum. ad Timotheum. ij. Dedit semetipsum pro nobis etc. Secundo dedit se in cibum non in socium: nec in seruum: sed in edulum. Augustinus. Vox dei de celo: cibus sum grandium: cresce et manducabis me etc. Tertio in perpetuum: non usque ad annum: nec decennium: nec centennium: sed usque ad seculi fines. Marti. vii. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consumationem seculi. Circa secundum sciendum quod huius doni preciositas apparet: ex eo quod ipsa caro et sanguis christi nobis donantur: quo nihil preciosius esse potest: quia caro deifica et verbo vniuersa ut dictum est. Circa cuius veritatem dubitari consueuerunt principaliter septem: que et si rationibus probari nequeant: quia fides nostra que est de supernaturalibus non subest argumentis scientiarum naturalium: tamen aliquibus naturalibus exemplis omnia dubitabilia aliquid persuadent. Primo enim dubitatur quomodo panis in carnem et vinum in sanguinem transmutatur. Huius exemplum naturale habetur: quod panis quem comedimus in veram hominis carnes: et vinum quod bibimus in verum sanguinem naturaliter conuertitur: post certum horarum spacium operante natura. Quid ergo mirum si quod natura facit in teruallo aliquarum horarum deus sine tempore operatur. Ipse enim natura creauit et eiusdem sua omnipotentia mutare potest. Secundo quod accidens nulli inmixtum. Accidens enim sine subiecto in eodem existit quod pro omnibus dubitabilis videtur. Non enim illa rotunditas et albedo et

fa por: & alia accidentia sunt panis: quia panis
 ibi non est: nec corpus xpi: q: utpote corpus hu
 manū talia accidentia nō hz: nec aeris: q: tali lu
 ce a nullo corpore colorat: q̄ in nullo subsistunt.
 S: in ip̄is naturalib⁹ apparēt aliqñ accidentia:
 que nulli substantie corporee inuētiur: sicut cur
 uitas remi in aqua: non em̄ talis curuitas est ac
 cidēs remi q̄ rect⁹ ē: nec aq̄ q̄ sine remo tale ac
 cidēs non hz: q̄ in nullo subsistit. Tercio quō
 corpus in hostia collocat: videtur em̄ mirabile
 qualiter xps qui deus est & hō pfectus sub mo
 dica panis specie cōtinetur. Sed si quis aduer
 tat qualiter sola substantia trāsmutatur videbit
 euidenter q̄ substantia que nō suscipit magis
 nec minus: sub illa modica hostia cōtineri pōt:
 Sicut em̄ ibi sunt accidentia panis sine subie
 cto: sic & ibi est substantia corp̄is sine aliquo acci
 dente: & p̄ nō nulla est ibi dimētio q̄ritaria si
 ne qua substantia magni corp̄is sub q̄ritate mi
 nimi corp̄is cōtineri pōt. Hui⁹ exēplū in natu
 ralibus habem⁹: q̄ ad hoc: vt. f. visibile corp⁹ ab
 oculo videat: necesse est: vt dicit Aristot. q̄ for
 ma visibilis sit in pupilla: & sic colūna & domus
 ab oculo visa est in pupilla nō q̄ritatiue sed for
 maliter: & mōrem marini in modico speculo vi
 demus. Quarto quō in plurib⁹ nō multiplicā
 catur: vnū em̄ & idem corpus xpi in multis & in
 finitis altarib⁹ p̄ diuersas mūdi pres in multis
 hostijs eodem tpe consistit: nec tñ ex hostiarum
 multitudine corp⁹ vnūcūq̄ plurificat: qd̄ etiā in
 celoz in altare: tñ diuersimode cōtinet. In celo
 em̄ copaliter: in hostia sacramentaliter. Huius
 exēplū habemus: q̄ vnus & eiusdē hois imago
 in diuersis & multis existēs nō plurificat. Et in
 septia subsistit copaliter in speculis hō forma
 liter. Quinto quō diuisus non lacerat. Cum
 em̄ hostia p̄ partes diuidat: corp⁹ non frāgitur:
 sed in qualibet q̄ritūcūq̄ minima particula in re
 graliter continet. Hui⁹ exēplū apparēt in spe
 culo: in quo cū vnus hois vna sola cōsistat ima
 go: si p̄ partes diuidat: in qualibet pte etiā mo
 dica integraliter imago eadem resultat. Sexto
 quō sumpt⁹ nō p̄sumat. Nā nō est adeo mo
 do in orbe tā magn⁹ qui toties sumpt⁹ amodo
 nō esset p̄sumpt⁹. Hui⁹ exēplū apparēt in cā
 dela a qua si lumē ab infinitis cādelis rectiplaf
 appositis: lumē tñ ip̄m nunq̄ minuit: sed semp
 eodē splendorē relucet. Triticū etiā qd̄ a mūdi
 exordio semp̄ oēs hoies comederūt: nunq̄ p̄su
 mere potuerūt. Septimo quō in diuersis di
 uersimode opatur. Nā sicut ille qui digne sumit
 remediū suscipit: sic indigne sumēs iudiciū sibi
 manducat & bibit. Hui⁹ exēplū est de vna eadē
 medicina que duobus egris a medico data vni
 bene disposito opatur ad sanitatē: alteri male
 disposito opatur ad mortē: non ex defectu medi
 cine: sed ex mala sumētis dispositione. Sic er
 go de veritate hui⁹ sacramenti cōstare pōt. Jo
 h̄anis. vi. Caro mea vere est cib⁹ & sanguis me⁹

vere est potus. Circa tertiu norandū q̄ mod⁹
 cōgruitas siue oportunitas apparēt: ex eo q̄
 istud sacramentū nō dat in forma p̄p̄ta: s: sub
 specie aliena. s. panis & vini. Circa qd̄ tria vidē
 da sunt. Primo q̄re sub bina specie dat: vics ca
 ro sub specie panis: & sanguis sub specie vini.
 Ad hoc responderet thomas in hymno. d. quibus
 sub bina specie carnē dedit & sanguinem: vt du
 plicis substantie totū cibaret hoicem. Hō em̄ est
 aīa & corpe p̄sistit: & p̄ hoc apparēt: q̄ hoc sacra
 mentum est refectio vtriusq̄. Nā caro est refe
 ctio corp̄is & sanguis aīe: quia aīa om̄is carnis
 in sanguine est. Leū. Secūdo quare hoc sacra
 mentum sub aliena specie occultat. Hoc autē fe
 cit xps p̄io ad oñdendū miraculū: in hoc enim
 dei oīporentia apparēt mirabilis: que in hoc sa
 cramento eodē tor mirabilia opatur: qd̄ nō eēt:
 si in p̄p̄ta forma traderet. Secundo ad augen
 dum meritū. Nā dicit grego. fides nō hz meriti
 tum: cui humana ratio prebet experimentum.
 Maximum em̄ meritū fidelis est credere: quod
 homo non videt: imo quod natura p omnes sen
 sus dissuadet. Tertio ad entrādum fastidium.
 Non em̄ posset hō sumere carnē & sanguinē xpi
 in forma p̄p̄ta: qd̄ & gust⁹ fastidiret: & animus
 abhorreret. Tertio quare sub forma panis &
 vini potius q̄ aliorū elemētōrū tradat: hoc autē
 fit p̄pter tria. Primo p̄pter magis acceptabile
 sumptionē. Sūt em̄ comestibilia q̄ ab aliisq̄
 abominant: vt porri & cepe: qd̄a que recusant
 p̄pter aliquā egritudinē: vt pisces ab egritis:
 quedā q̄ nō reperiunt p̄pter diuersitatē tēporē
 vel locoꝝ sicut pepones q̄ nō inueniunt hyeme:
 & corburnices citra mare: quedam q̄ carū emū
 tur: vt pdices. Ideo dat hoc sacm̄ sub talibus
 speciebus: que ita sunt cōformes nature: sic dele
 ctabiles gustū: ac oībus locis & tēp̄ibus reper
 tibilis: sic copiositer abūdantes: vt nullo fasti
 dio: vel egritudine inopia: vel caritudine quis
 excuset ab hui⁹ sacri sumptione. Secūdo pro
 p̄pter mysticā significatiōē: vt sicut panis & vi
 nū sunt naturalia & principalia corp̄is alimēta:
 q: panis cor hois cōfirmat: & vinū iustificat: sic
 p̄ hoc apparēt: q̄ hoc sacm̄ est aīe plena refe
 ctio vīta & alimētū. Tertio p̄pter ostendendam
 vnionē. vt sicut ex multis granis vnus panis cō
 ficif: & ex multis racemis vnū vinū eliquat: sic
 oñdat: q̄ p̄ h̄ sacm̄ vnitari mlti fideles q̄ sunt
 mēbra xpi capiti in vno ecclesie corpe vniant.
 Ro. xij. Sicut em̄ in vno corpe multa mēbra ha
 bemus. & infra. ita multivnū corp⁹ sum⁹ in xpo.
 & hec est ratio augustini. Circa. iij. norandū
 est: q̄ vtilitas hui⁹ sacri apparēt esse septuplex.
 Prima est dñice passionis cōmemoratio. i. co
 rint̄. xi. Quoties mādū. panē hūc ca. bi. mor.
 dñi an. Secūda est xpi & sumētis vnitiō. Job.
 vi. Qui mādū. me. car. & bi me. san. in me ma. &
 ego in eo. Tercia est demonis expugnatio. vnde
 cantat ecclesia. O salutaris hostia que celli pan

dis ostiū: bella premunt hostilia: da robur: fer
auxiliū. **Quarta** est pctōz remissio. **Quin**
ta est oīm virtutū ⁊ gratiarū infusio: vñ dicit eucha
ristia: qđ est bona grā. ab eu qđ est bonū ⁊ cha
ris grā. De his duabus vtilitatib⁹ dicit sanct⁹
thomas: nullū etiā sacm̄ est isto salubrī: quo
purgant pctā: virtutes augent: ⁊ mēs oīm spūa
līū charismatū abūdātia impinguat. Sexta est
pene purgatorie expiratio: qđ gregorī⁹ p mltā
exēpla probat in. iij. dial. ⁊ satis diffuse. vnde
dicit thomas. Offerit in ecclesia p viuis ⁊ mor
tuis: vt oib⁹ p̄it: qđ est p salute oīm institutū.
Septima est eterne glorie collocatio. Johā. vi.
Qui mandu. me. car. ⁊ bl. me. sang. habet. vi. ete
rnā. et infra. Qui mādu. hūc pa. vinit in eternū.
De sancto Eleutherio papa ⁊ mar. Cap. xlvj.

Eleutherius papa ⁊ marty
natōe grecus
patre abūdīo de oppido nicopolī so
therio epo romano i ep̄atu successit:
⁊ sedit annos. xv. menses. vi. dies. v. Hic acce
pit epistolā a lucio rege britānico vt per ei⁹ mā
datum xpianus efficeretur: cui papa misit du
os religiosos viros videlicet faganū ⁊ damla
num: qui regem predictum ⁊ populū cōuerter
runt. Hic constituit que alias apostolo decreta
fuerant: scz vt nulla esca vsualis a xpianis fide
libus repudiaretur: quam deus creauerit: que
tamen rationalis ⁊ humana est. Hic fecit or
dinationes tres per mensem decēbris: presby
teros. xij. diaconos. viij. ep̄os per diuersa loca
xy. qui etiam tempore cōmodi impatoris mar
tyrio coronatus est: ⁊ sepultus cū fratrib⁹ suis
iuxta corp⁹ beati petri apostoli in vaticano. vij.
kalendas iunij: ⁊ cessauit ep̄atus dies. vi.

De sancto Quadrato discipulo: Cap. xlvij.

Quadratus aposto
lorum discipulus fuit qui apd
athenas ad predicandū verbū
dei missus: postq̄ eidē vrbī plu
ribus annis euāgelizauit clar⁹
doctrina ⁊ vita sanctorū sine q̄e

uit: ibidemq̄ humatus iacet. vij. kalen. iunij. vt
ait Hieronymus.

De sc̄o Augustino ep̄o angloz. Cap. xlvij.

Augustinus
episcopus angloz a
beato papa gregorio
diuino instinctu missus est ad
angliam ad predicandū anno
cclij. in peratoris mauritij: vt
dicit sigibertus ⁊ beda: ⁊ aliq̄
liter supra tactū est i legēda
gregorij pape. iij. idus mar
tij. Cum quo etiam melitus ⁊

Johannes ⁊ alij plures sancti monachi missi
sunt. Diuinentes britāniā ad insulam que dicitur

thanna quā a terra diuidit fluvius trūm
stadtorum: qui appellatur sira: miserunt inter
p̄eres quos de francia acceperant mādato pa
pe ad eldebertum regem in cantia ciuitate res
gali: qui audita causa aduentus sanctorum ab
eo benigne suscepti sunt. Nam ⁊ rex vrozem be
ricrem xpianam duxerat: eo pacto fieret chr̄i
stianus: quod tamē nōdum implere curauerat:
postea r̄o rex deuentens ad insulā audita predi
catione xp̄i: cōcessit eis locum in ciuitate dor
besei. in palatio suo: ⁊ prebuit licentiā predicā
di ⁊ cōuertendi oēs qui fidē suscipere vellent.
Ipse tamen p̄pter nouitate fidei noluit tam et
to conuertī. In ipsa autem ciuitate dorbeia in
uenerunt ecclesiam sancti martini: que ibidem
fabricata fuerat tempore quo romani angliam
obtrinerunt: in qua ecclesia regina sepies xp̄m
orabat. In ipsa ergo ecclesia diuina celebrare
⁊ predicare ceperunt multiq̄ miraculis p̄pe
tratis plurimos conuenerunt. **Postq̄** annū
x̄o rex eldebertus cum pluribus alijs regibus
⁊ p̄ncipibus sibi subiectis fidē xp̄i percepit:
Deinde augustinus veniens herclas ab etherio
ep̄o archiep̄s gentis angloz ordinatus est
mandato Brege. pape. Et ex regis concessione
in regia ciuitate construxit ecclesiā saluatoris:
quā etiā metropolim tori⁹ insule cōstituit: quā
⁊ successor eius laurētius ep̄s consecrauit. Eū
autē multē fidē percipere recusaret: ⁊ rex nemis
nē cōpellere veller ordinatq̄ disputatione in
ter ep̄os xp̄ianoz ⁊ pontifices idolorū cōuentū
est p̄ partes: vt eger introduceret: ⁊ que pars
ip̄m sanare posset illius fidē p̄ualeret: ⁊ addu
cto ceco: cū a gentilib⁹ illuminari nō potuisset:
⁊ augustinus ei lumē restituisset: maxima paga
noz pars cōuersa creditū: ⁊ baptismū suscep
it. Sicq̄ augustin⁹ virtutibus clarus ⁊ doctri
na quieuit in pace. Anno dñi. ccccclij. videlicet
vij. kalen. iunij. Sepultus cātelin ecclesia apo
stolorū petri ⁊ pauli. Qui etiā ad extrema deue
nens laurentij comitē suū sibi successorē relis
quit: ne status nouelle fidei reperiret.

De sancto Iuldeuinto ep̄o. Cap. xlvij.

Iuldeuintus ep̄s mel
deū. sancto pharoni ep̄o ip̄ius ci
uitatis successit. Qui puer quin
quēnis eidem a parentibus tradi
tus ⁊ ab eodem eruditus est a p̄e
ritia dīram penitentiam agens. Electus est er
go episcopus post pharonē ⁊ consecratus. Eū
autem iuxta ecclesiā sancte crucis in qua olim
corpus sancti pharonis sepultum fuerat esset
atrium: in quo ciues loci suos mortuos tumula
bant: in eodem atrio ad p̄ces populū ep̄s aliam
ecclesiā construi permisit: vt sic in ecclesia face
rent corpa defunctorū. Que dñi esset cōsecrāda
nocte p̄cedere fundit⁹ diruit. Qđ serūs vidēs
⁊ de miraculo stupēs: ac de culpa penitens ros

⁊ de miraculo stupēs: ac de culpa penitens ros